

hos den højtærede Minister om ved Hjælp af den at kunne udøve Sparsommelighed. Er der noget Sted, hvor der bør udøves Sparsommelighed, er det sikkert med Hensyn til Militærvæsenet, og man skulde derfor have ventet, at det nu kunde paavises, at der virkelig var udøvet Sparsommelighed ved den. Ja, Sparsommelighed kan der ganske vist paavises.

De 6 Konti, som Anmærkningen omfatter, ere Indkvarteringskontoen, Undervisningskontoen, en Konto, der hedder „Forskellige Udgifter“, Kontoen for Anskaffelse af Krigsmateriel, Kontoen for Fæstnings- og Bygningsvæsen og en sjette Konto, der hedder „Uforudsete Udgifter“. De udgøre tilsammen 2,3 Mill. Kr. Her foreligger ganske vist en Besparelse for Finansaaret 1905—06 af 63 Kr. 3 Ø. og for Finansaaret 1906—07 en Mindreudgift eller Besparelse paa 32 Kr. 44 Ø. Altsaa, naar Ministeren den Gang sagde: Lad mig faa denne Anmærkning, saa at vi derved kunne faa Anledning til at spare, maa man paaskønne den gode og ærlige Villie, han har haft. Han har for saa vidt holdt Ord, som der paa 2 Statsregnskaber foreligger en samlet Besparelse paa 95 Kr. 47 Ø. Men det maa dog sikkert være en Skuffelse for alle dem, der den Gang stode og forsvarede denne Anmærkningspolitik, naar det nu viser sig, at Resultatet er saa ringe. Af den Grund synes jeg derfor ikke, der er Grund til at opretholde den. I hvert Tilfælde synes jeg, at man ikke længere kan beraabe sig paa, at det er for at spare, man har denne Anmærkning.

Som denne Anmærkning foreligger, omfattende 6 store Konti paa et samlet Beløb af 2,3 Mill. Kr., synes jeg, den er og bliver en Indskrænkning i vor Bevillingsret, og det er dog sikkert, at af al Ret, som er givet det danske Folk, er Bevillingsretten Nr. 1. Er der noget, som vi skulle værne om til det yderste, er det den Bevillingsret, som er givet os ifølge vor Forfatning. Det er en Indskrænkning i denne Ret, naar det kan tillades, at der omflyttes fra den ene af disse 6 Konti til den anden, at den mulige Besparelse paa et Sted igen skal kunne anvendes paa et andet. Lad Ministeren komme her og forlange, hvad han skal bruge til Indkvartering, saa tale vi om det og bevilge, hvad vi synes, og lad ham gøre det samme med Hensyn til de andre Ting, Hærens Skole eller Krigsmateriel. Lad Ministeren foreslaa enhver af disse Ting paa Finansloven, vi tale saa om det og bevilge den Sum, som vi finde rimelig og rigtig. En

saadan Sammenkobling af 6 højst forskellige Bevillinger synes jeg er urigtig, og den er en Fare for Folketingets Bevillingsret. Derfor er jeg en bestemt Modstander af Anmærkningen og har været med til at stille Forslag om, at den skal udgaa.

Jeg skal derefter med nogle faa Ord omtale Hærens Forsyning med Heste. Den ærede Ordfører har allerede været inde paa dette Emne, og det er rigtigt, som han bemærker, at Talen er om at flytte Remontedepotet fra Amager over til Staldgaarden ved Koldinghus. Jeg maa straks udtale, at jeg er en Modstander af dette Remontedepot. Sidste Aar er der indkøbt 111 3-aarige Heste, som ere afleverede paa 2 Remontedepoter, et paa Amager og et ved Hillerød. Det viser sig, at Hestenes Ophold paa disse Depoter er ret kostbart, nemlig 332 Kr. pr. Stk., saa at disse Heste blive betydeligt fordyrede. De 3-aarige Heste koste 646 Kr. i Indkøb, og naar Opholdet koster 332 Kr., kommer en 4-aarig Hest til at staa i 978 Kr. Hertil maa endvidere lægges, at 4 af Hestene ere døde eller blevne ødelagte, saa at de ikke kunne bruges til den Tjeneste, de skulle. Af de 111 afleverede Heste er kun 107 tilbage som brugbare. Den virkelige Udgift pr. Hest fra Remontedepotet bliver derfor over 1,000 Kr.

Jeg kan for en stor Del henholde mig til de Bemærkninger, den ærede Ordfører fremkom med. Jeg vil anse det for heldigere, om vi gik bort fra Indkøb af disse ganske unge Heste og købte Hestene i en Alder, hvor de vare brugbare med det samme. Remontedepotet er, som jeg nævnte, ret kostbart, det koster næsten 37,000 Kr. Derfor have vi fra Socialdemokratiets Side i Aar stillet Forslag om at nedsætte Bevillingen til Remonteringen, idet vi mene, at man i Stedet for at forlægge dette Depot skulde gaa til helt at nedlægge det.

Jeg skal saa til Slut kun gøre nogle faa Bemærkninger om en Ting, der har tildraget sig Opmærksomheden i den sidste Tid. Oppe i Aalborg have 28 Soldater været udkommanderede til Høstarbejde i Januar Maaned. Det lyder jo højst mærkeligt, at man skal paa Høstarbejde i Januar Maaned. De ere udkommanderede til Herregaarden Sønder Elkjær for at hjælpe Herremanden der med at faa sin Sæd ind. Jeg synes ikke, man kan have megen Sympati for en Landmand, der skal høste i Januar. Den Sæd, der skal ages ind nu, er vel ikke til andet end at køre